

16 Ιουλίου 2022

Μία αδιάσπαστη αλυσίδα είναι η Έκκλησία (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει καὶ τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς τετάρτης καὶ μαζί τῶν ἄλλων τεσσάρων οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῆς

δεύτερης, τρίτης, πέμπτης καὶ ἕκτης. Ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐορτάζεται στὴν ἕκτη Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα, καὶ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐορτάζεται μία Κυριακὴ μέσα στὸ μῆνα Ὀκτώβριο.

Ἡ τέταρτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔγινε στὰ 451 χρόνια μετὰ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ στὴ Χαλκηδόνα τῆς Βιθυνίας. Ἐκεῖ συνάχθηκαν 630 Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ καταδίκασαν τὸν ἀρχηγὸ τῆς αἵρεσης τοῦ μονοφυσιτισμοῦ Εὐτυχῆ καὶ τοὺς ὀπαδοὺς του. Μονοφυσιτισμὸς εἶναι ἡ αἵρεση καὶ ἡ πλανεμένη διδασκαλία,

πὸν παραδέχεται τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ μόνο ὡς Θεό. Ἡ Σύνοδος δογματίσει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Θεάνθρωπος, τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, κι ὅπως τὸ ψάλλουμε στὸ Δοξαστικό τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πλ. δ' ἦχο, «διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν».

Ἀφήνουμε τὰ περισσότερα κι ἐρχόμαστε στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ, πὸν διαβάζεται στὴ θεία Λειτουργία. Στὴν περικοπὴ αὐτὴ, πὸν εἶναι ἀπὸ τὴν «ἐπὶ τοῦ ὄρους» ὁμιλία, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁμιλεῖ γιὰ τὴ θέση τῶν χριστιανῶν στὸν κόσμος, ὅτι εἶναι μία θέση ξεχωριστὴ καὶ φανερὴ, ὑπεύθυνη δηλαδὴ καὶ καθοδηγητικὴ. Αὐτὸ ἰσχύει βέβαια πολὺ περισσότερο γιὰ τοὺς ἱεροὺς ποιμένες τῶν χριστιανῶν, πὸν εἶναι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, στὴ μνήμη τῶν ὁποίων καὶ διαβάζεται αὐτὴ ἡ περικοπὴ. Ἄς ἀκούσουμε ὅμως ἄλλη μία φορά, τώρα στὴ δικὴ μας ἀπλὴ γλῶσσα, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια λόγια τοῦ Θεοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς του. «Ἐσεῖς εἴσατε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ μία πόλη, πὸν εἶναι χτισμένη πάνω στὸ βουνό· οὔτε ἀνάβουν τὸ λύχνο καὶ τὸν βάζουν κάτω ἀπὸ τὸ καυκί, ἀλλὰ τὸν τοποθετοῦν στὸ λυχνοστάτη καὶ φέγγει σ' ὅλο τὸ σπίτι. Ἔτσι νὰ λάμπει καὶ τὸ δικό σας φῶς μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ δοῦν τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ νὰ δοξάσουν τὸν Πατέρα σας, πὸν εἶναι στοὺς οὐρανοὺς. Νὰ μὴ σᾶς περάσει ἀπὸ τὸ νοῦ πὼς ἦλθα γιὰ νὰ καταργήσω τὸ Νόμο ἢ τοὺς Προφῆτες. Δὲν ἦλθα γιὰ νὰ τὰ καταργήσω, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ πραγματοποιήσω. Σᾶς βεβαιῶνῶ πὼς ὅσο στέκει ὁ κόσμος ἓνα γιώτα ἢ μία γραμμὴ δὲν θὰ καταργηθεῖ ἀπὸ τὸ νόμο. Ὅποιος λοιπὸν θὰ καταργήσει καὶ μία ἀπὸ τὶς πιὸ μικρὲς ἐντολὲς αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ θὰ γίνῃ ἔτσι κακὸς δάσκαλος στοὺς ἀνθρώπους, θὰ κριθεῖ κι αὐτὸς μὲ τὸ ἴδιο μέτρο τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Μὰ ὅποιος θὰ τὶς τηρήσει καὶ θὰ διδάξει ἔτσι τοὺς ἄλλους, αὐτὸς θὰ τιμηθεῖ πολὺ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως».

Οἱ ἱεροὶ καὶ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐκεῖνοι, πὸν τήρησαν στὸ βίον τους τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ κήρυξαν στοὺς ἀνθρώπους. Τὸ κήρυξαν ὄχι μόνο μὲ τὸ λόγο, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ βίον τους. Αὐτὸ ἐννοοῦμε, ὅταν λέμε Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἐπισκόπους, ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς, πὸν ἀνάμεσα στοὺς χριστιανοὺς διακρίθηκαν γιὰ τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου τους καὶ γιὰ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία τους. Τὰ δύο αὐτά, ἡ ἀγιότητα καὶ ἡ ὀρθόδοξη διδασκαλία, πρέπει νὰ πηγαίνουν μαζί, κι ἂν εἶναι νὰ λείπει ἓν' ἀπὸ τὰ δύο, καλύτερα νὰ λείπει ἡ διδασκαλία μὲ τὰ λόγια. Τί νὰ τὴν κάνεις τὴ διδασκαλία χωρὶς τὴν ἀγιότητα; Τί ἀξία ἔχει ἡ ἐπιστήμη χωρὶς τὴν ἀρετὴ; Τί ὠφελεῖ ἡ θεολογία χωρὶς τὴν εὐσέβεια;

Μὰ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς δίνει πάντα πρῶτα ἀρετὴ κι ὕστερα λόγο· περισσότερη προθυμία γιὰ νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολὲς του καὶ λιγότερη σπουδὴ γιὰ νὰ διδάσκουμε τοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε· «ὅς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ...» ὅποιος

δηλαδή θα εφαρμόσει πρώτα στον εαυτό του το Ευαγγέλιο κι ύστερα θα το κηρύξει στους άλλους. Αυτός, κι αν δεν είναι σοφός στα γράμματα, κι αν δεν έχει το χάρισμα του λόγου, όμως με το παράδειγμά του διδάσκει. Κι είναι αλήθεια πως το καλό παράδειγμα διδάσκει καλύτερα από το πιο εύγλωττο και σοφό κήρυγμα. Αυτό θα πει πως διδάσκαλος του Ευαγγελίου δεν είναι μόνο όποιος έχει στην εκκλησία τον τίτλο και τη θέση του ιεροκήρυκα, αλλά κι ο κάθε χριστιανός με το βίο του.

Το Ευαγγέλιο είναι ζωή. Κι αυτό που λέμε κήρυγμα του Ευαγγελίου είναι πρώτα απ' όλα ένα βίος, σύμφωνα με το Ευάγγελιο ή, για να το πούμε αλλιώς, προσωπική μαρτυρία 'Ιησοῦ Χριστοῦ. Στην Εκκλησία όλα είναι ζωντανά, όλα είναι προσωπικά, όλα είναι μαρτυρία. Ο οὐράνιος Πατέρας είναι πρόσωπο, ο Υἱὸς και Λόγος είναι πρόσωπο, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα είναι πρόσωπο, οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι είναι πρόσωπα, κι ἐμεῖς εἴμαστε πρόσωπα. Ὅλα είναι συνείδηση και ἐλευθερία. Ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας δεν είναι κήρυγμα και μάθημα θεωρητικό· είναι λόγος τοῦ Θεοῦ, ζωντανὸς ὁ ἴδιος και ζωντανεμένος στὸ βίο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και τῶν Ἁγίων. Μέσα στὸ κόσμο ἢ Ἐκκλησία είναι σαν μία πόλη, χτισμένη ψηλά στὸ βουνό· δεν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ και τὴν βλέπουν οἱ ἄνθρωποι γύρω-γύρω. Είναι ἀκόμα σαν τὸ λυχνάρι, πὸν τὸ ἀνάβουν και τὸ βάζουν ψηλά για νὰ φέγγη σ' ὄλο τὸ σπίτι. Ἡ πόλη ἐπάνω στὸ βουνὸ είναι ὁ βίος, τὸ λυχνάρι τοποθετημένο ψηλά, είναι ἡ διδασκαλία. Πρῶτα ὁ βίος και τὸ παράδειγμα κι ὕστερα ὁ λόγος και ἡ διδασκαλία. Μέσα στὸ βίο είναι ὁ λόγος και μέσα στὸ παράδειγμα ἡ διδασκαλία. Ἡ φωνὴ τῶν ἔργων είναι ἡχηρότερη ἀπὸ τὰ λόγια και ὁ βίος διδάσκει καλύτερα ἀπὸ τὸ εύγλωττότερο κήρυγμα.

Μὰ ποιά είναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ πόλη ἢ χτισμένη ἐπάνω στὸ βουνό; Είναι τάχα μόνο οἱ κληρικοί; Γιατί ἔτσι νομίζουν πολλοί. Γι' αὐτοὺς μόνο ὁμιλεῖ στὸ Ευαγγέλιο ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Μεγάλη τιμὴ θὰ ἦταν για τοὺς κληρικούς νὰ είναι αὐτοὶ μόνο ἢ Ἐκκλησία· μεγάλη τιμὴ, μὰ και μεγάλο κι ἀσήκωτο βάρος. Ἀλλὰ και μεγάλη ἀδικία για τοὺς λαϊκοὺς. Ἐκκλησία ὅμως εἴμαστε ὅλοι μας, ὁ κλῆρος και ὁ λαός· οὔτε μόνο οἱ κληρικοί, ἱεροκρατία, οὔτε μόνο οἱ λαϊκοί, λαϊκοκρατία. Οἱ κληρικοὶ πηγαίνουν μπροστὰ και οἱ λαϊκοὶ ἀκολουθοῦν· οἱ κληρικοὶ είναι οἱ πνευματικοὶ ποιμένες, και οἱ λαϊκοὶ τὰ λογικὰ πρόβατα τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ λόγος ἴσως και νὰ προσκρούει στὶς δημοκρατικὲς ἀντιλήψεις τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων, ἀλλὰ είναι ἡ εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας προφητική, πὸν τὴν μεταχειρίζεται και ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὴν παραβολὴ τοῦ καλοῦ ποιμένα. Οἱ κληρικοὶ σηκώνουν πολλὰ βάρη και ἔχουν μεγάλες εὐθύνες στὴν Ἐκκλησία, και τὸ πρῶτο πὸν ζητοῦν ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς είναι νὰ τοὺς ἀκολουθοῦν. Γιατί ἡ Ἐκκλησία ἐδῶ στὴ γῆ ἔχει πάντα πόλεμο και ὅταν ὁ στρατηγός, πὸν είναι ὁ ποιμένας, πηγαίνει στὸν

πόλεμο χωρίς στρατιώτες, τότε πώς θα πολεμήσει; Να μην τὰ φορτώνουμε λοιπὸν ὅλα στοὺς ἱερεῖς μας, ἂν κι ἐκεῖνοι πρέπει νὰ σηκώνουν περισσότερα, ἀλλ' ὁ καθένας μας νὰ ξέρει τὰ χρέη καὶ τὶς εὐθύνες του στὴν Ἐκκλησία. Ὁ καθένας μας πρέπει νὰ ἔχει νὰ δείξει παράδειγμα, γιατί ὁ καθένας εἶναι δάσκαλος καὶ κήρυκας τῆς πίστεως.

Παραπονιέται ὁ πατέρας κι ἡ μητέρα πὼς δὲν ἀκοῦνε τὰ παιδιά· στὸν καιρὸ μας αὐτὸ εἶναι τὸ παράπονο ὅλων τῶν γονέων. Τὰ βάζεις μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὰ βάζεις μὲ τὸ σχολεῖο. Μὲ τὴν κοινωνία καλὰ κάνεις καὶ δὲν τὰ βάζεις, γιατί ἡ κοινωνία σήμερα εἶναι ἓνα ἀπρόσωπο σύνολο ἀτόμων. Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν καὶ τὸ σχολεῖο θὰ σὲ ρωτήσουν• «Ἐσὺ ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα, μὲ ποιὸν τρόπο διδάξατε τὰ παιδιά σας; μὲ ποιὸ παράδειγμα καὶ μὲ ποιὸ λόγο; Τί βλέπουν καὶ τί ἀκοῦνε τὰ παιδιά σας μέσα στὸ σπίτι σας; Ὅ,τι βλέπουν ἐκεῖνο κάνουν κι ὅ,τι ἀκοῦν ἐκεῖνο μαθαίνουν». Τὸ σπίτι τοῦ κάθε χριστιανοῦ εἶναι μία Ἐκκλησία κι εἶναι σὰν καὶ νὰ γίνεται ἐκεῖ μέσα θεία Λειτουργία. Τὰ παιδιά, ποὺ γεννιοῦνται κι ἀνατρέφονται, ἡ ἀγάπη κι ἡ στοργή, ἡ προσευχή κι ἡ ἐργασία, ἡ οἰκονομία καὶ ἡ τάξη, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ θεία Λειτουργία στὸ σπίτι τοῦ κάθε χριστιανοῦ. Κι ἀπ' ὅλα αὐτὰ βγαίνει τὸ μεγάλο κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου· ὅλα αὐτὰ εἶναι τὸ φῶς τῆς πίστεως, ποὺ τὸ βλέπουν οἱ ἄνθρωποι καὶ δοξάζουν τὸ Θεό.

Ὁ δογματικὸς ὅρος, ἡ πράξη δηλαδή ποὺ ὑπέγραψαν οἱ ἅγιοι Πατέρες στὴν τέταρτη οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἀρχίζει μὲ τὴ φράση· «Ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατράσι...», δηλαδή ἀκολουθώντας τοὺς ἁγίους Πατέρες. Αὐτὴ εἶναι ἡ γραμμὴ τῆς Ὁρθοδοξίας· οἱ Ἀπόστολοι ἀκολουθοῦν τὸ Χριστό· οἱ Πατέρες ἀκολουθοῦν τοὺς Ἀποστόλους, κι ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τοὺς Πατέρες. Μία ἀδιάσπαστη ἀλυσίδα εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ Χριστὸ ἕως ἐμᾶς. Αὐτὴ τὴ γραμμὴ ἅς κρατήσουμε κι ἐμεῖς. Ἄς μείνουμε πιστοὶ κι ἀφοσιωμένοι στὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ εἴμαστε μὲ τοὺς Πατέρες, μὲ τοὺς Ἀποστόλους καὶ μὲ τὸ Χριστό. Ὅποιος εἶναι μὲ τὸ Χριστὸ εἶναι μὲ τὸ Θεό· ὅποιος εἶναι μὲ τὸ Θεὸ ἔχει ζωὴ αἰώνια. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr